UN MOMENT AL REFORTIFICĂRII ECHIPEI NAȚIONALE

TURNEUL DIN AMERICA DE SUD ȘI SUGESTIILE LUI

SENSURILE „EXPEDIȚIEI" PESTE OCEAN...

Pierderea calificării în turneul final al C.M. 1974 a adus o etapă de întrebări și de neliniști în viața reprezentativei noastre. Insuccesul, în bună măsură explicat de randamentul necorespunzător al selecționatei, a declanșat o operațiune de revedere a materialului selecționabil, de reorientare chiar a drumului echipei naționale, într-un cuvînt a dus la intrarea într-o necesară perioadă de refacere a unsprezecelui nostru reprezentativ. Din ansamblul acțiunilor și măsurilor acestei operațiuni de regenerare a selecționatei a făcut parte (după partidele-test din **Turcia** și **Austria** și, mai apoi, întîlnirea cu selecționata cocoșului galic) turneul din **America de Sud.** Era cel mai bun, cel mai nimerit moment de a face o verificare a grupului nou de selecționabili. Și asta a și urmărit, în principal, expediția peste Ocean. Deplasînd, cu excepția lui **Dinu, Lucescu Antonescu** și **Neagu** — numai jucători din noua generație sau de curînd selecționați, antrenorii **Valentin Stănescu** și **Robert Cosmoc** s-au găsit în posibilitatea de a emite judecăți de valoare certe în privința unor mai vechi sau mai recente alegeri ale lor.

Turneul, avînd în program pe campioana lumii, Brazilia, și pe altă celebră reprezentantă a fotbalului sud-american, Argentina, a văzut echipa noastră încheind cu bilanțul de 1—4 cele 180 de minute de întrecere, aparții în care a realizat unele momente de fotbal bine apreciate dar a și trecut prin perioade critice, ca urmare a unor scăderi evidente de funcționare a angrenajului său, bineînțeles fără să omitem nici replicile prestigioșilor adversari. Un turneu cu o comportare onorabilă, care n-a prejudiciat fotbalului nostru, dimpotrivă i-a și adus aprecieri frumoase atît pentru spiritul fotbalului practicat de tricolori, cît și pentru întreaga lor ținută. Beneficiind și de condiții financiar-organizatorice dintre cele mai avantajoase, acest turneu a adus și un aport important în domeniul strîngerii relațiilor, pe plan fotbalistic cu cele două importante federații ale Americii de Sud, deschizînd perspective favorabile pentru amplificarea și diversificarea acestor legături.

„SCENARII TACTICE" PE MORUMBI ȘI VELEZ SARSFIELD

Ne propunem și cîteva reflecții tactice pe marginea celor două întîlniri sud-americane, precum și unele caracterizări ale jocului „tricolorilor". Ele interesează, socotim, nu numai prin prisma randamentului sau scăderilor echipei noastre ci și prin aceea că stabilesc un raport între preocupările formațiilor care s-au aflat în dispută, dat fiind faptul că întrecerile au avut loc în compania a două selecționate calificate pentru turneul final al C.M. 1974, dornice să aplice tot ce e nou, inventiv, creator, modern în joc, spre a nu fi surprinse de evenimente pe stadioanele Weltmeisterchaftului. Dispunînd de mijloacele cele mai puternice și mai complete de informare, beneficiind de jucători capabili să evolueze după cele mai elastice idei tactice, reprezentativele care s-au aliniat în fața unsprezecelui nostru național au acționat — totuși — asemănător ca orientare tactică de bază. Adică :

Brazilia a rămas credincioasă unui 1—4—3—3 în care problemele sînt mai mult de aflare a celor mai potriviți titulari decît de reforme de orientare pentru jucătorii ce vor evolua sub culorile ei în R.F. Germania. Încercînd să stabilim, în mare, actuala așezare a campionilor lumii am stabilit-o astfel :

Așezările oarecum în scară ale mijlocașilor și înaintașilor provin fie de la predilecții naturale, deci de la calități deosebite, fie de la unele idei ale lui **Zagalo,** la care ține foarte mult selecționerul brazilian. **Ele îl consideră pe Jairzinho primul și veritabilul vîrf de atac, chiar dacă pornirile lui se fac de pe extrema dreaptă ; fac din Leivinha și Paulo Cesar un cuplu de centri oarecum retrași, care pleacă de pe poziții superioare celei ocupată de Jairzinho și chiar de Edu, în realitate al doilea vîrf al atacului campionilor mondiali. Clodoaldo și Rivelino vin cu rîndul în atac iar dintre apărători, Marinho e un veritabil înaintaș, exagerînd chiar cu intrările pe pozițiile cele mai avansate. După cum Pereira e mereu lansat — are și o viteză cu totul deosebită — prin mingi lungi, după ce și-a luat startul adeseori nesesizat de adversari.**

Echipa Argentinei a venit cu cîteva inovații, am zice mai bine cu cîteva adaptări europene la 1—4—3—3-ul său. Să ne explicăm. Iată așezarea formației dirijată de **Vladislao Cap :**

Cum se vede, o așezare aparent clasică. Dar mișcarea liniilor de mijloc și din față are aproape aceeași dinamică cu ceea ce Ajax realizează, mai corect spus realiza, sub direcția tehnică a lui Ștefan Covaci. **Anume, o translație de la stînga la dreapta, așa cum priviți formația, aidoma unei echipe de volei. Așa se explică diversele poziții în care s-a aflat, de pildă, Brindisi, un as al demarcărilor în cursul momentelor televizate ale partidei cu formația noastră. El a apărut și în centrul liniei de atac și pe ambele zone laterale ale acesteia și pe cele ale porțiunii tradițional rezervată compartimentului median.**

În fața acestor orientări, echipa noastră a răspuns prin următoarea dispunere :

Se înțelege din mica schemă de mai sus că Antonescu a fost ultimul fundaș, jucînd fără om, că Sameș l-a luat în primire pe vîrful central de atac advers (Leivinha sau Kempes), că Dinu a acționat de pe poziții inițial mai retrase dar a apărut foarte des și activ în atac datorită generozității eforturilor lui, că Dudu Georgescu a avut o poziție mai retrasă decît a lui Iordănescu, determinată și de calitățile lui dar și de antecedentele de apărător, chiar de fost fundaș central. Lucescu a acoperit o mare zonă, rolul său de extremă retrasă cerîndu-i insistent aceasta, după cum și Kun a fost solicitat pentru replieri determinate de situație. Marcu a rămas cel mai avansat dintre atacanții noștri. Vom adăuga că rolurile tactice au fost bine înțelese de titulari, că dinamica fiecărui post n-a prezentat grave erori de orientare. **Lacunele au venit din momentele în care trebuia acționat direct contra adversarului sau, mai cu seamă, din așezarea de ansamblu a oamenilor din cîmp la fazele fixe. E una dintre defecțiunile care mînează de atîta vreme echipa reprezentativă, care au costat-o atîta, dar ea rămîne mai departe o plagă a jocului său, a devenit aproape o panică pentru ea. Așa că — atunci cînd se dictează o lovitură liberă în preajma careului nostru — apare o veritabilă stare de alarmă, de zăpăceală de care orice adversar lucid și experimentat a profitat și profită, așa cum au făcut-o la Sao Paulo, Leivinha și Edu.**

Nu se poate să nu vorbim de asemenea, despre o mai mare doză de curaj, de spirit de inițiativă, de dorința de a termina cu forță și convingere ceea ce s-a declanșat în ofensivă. Selecționata noastră a abordat amîndouă partidele într-un spirit pozitiv, de preocupare pentru ambele momente ale jocului. Orientarea sa a primit aprecieri, mai cu seamă că ea venea, de pildă, la Sao Paulo, după o partidă a selecționatei secunde a Bulgariei în care aceasta nu șutase niciodată la poartă în întîlnirea sa cu Brazilia. Dar realizările ofensive ale echipei noastre au încă o debilitate pronunțată, ele vădesc renunțarea cu prea multă ușurință la luptă în clipele-cheie, momentul finalizării. Observații pretinde și modul de sincronizare a acțiunilor fundașilor centrali. Dublajul n-a funcționat totdeauna exact ceea ce a produs primirea de goluri sau momente de panică la poarta selecționatei noastre.

Paulo Cesar la balon. **Cristache** s-a lansat în urmărirea lui. Marcu urmărește atent faza. Secvență din întîlnirea cu Brazilia.

Dudu Georgescu cîștigă duelul aerian cu **Telch.** Alți participanți ai secvenței surprinsă pe stadionul Velez Sarsfield (de la stînga la dreapta) : **Sameș, Kempes, Antonesu.**

RECORDURI

În turneul sud-american s-au bătut și cîteva recorduri. Unele foarte importante, altele mai puțin dar recorduri și ele.

● **Mircea Lucescu pe urmele lui Bodola.** Disputînd ambele partide ale turneului, Lucescu a ajuns la 45 de selecționări în reprezentativă, ocupînd acum locul doi al clasamentului tuturor internaționalilor noștri, după Bodola, care a evoluat de 48 de ori în selecționată **„Sper să dobor recordul lui Bodola,** ne mărturisea Lucescu la terminarea turneului. **Dacă voi avea forma de acum, am șanse să fiu selecționat și pentru partidele cu Grecia și Olanda, ceea ce ar face ca, în toamnă, să atac recordul. Bineînțeles, toate acestea sînt intenții. Dar doresc așa de mult să fiu primul jucător român ajuns în preajma cifrei de 50 d. selecționări încît nu voi ști ce e odihna pînă atunci".**

Succes, Mircea !

● **Ilie Balaci, care are și el un frumos record la activ,** (cel mai tînăr jucător selecționat în echipa reprezentativă, performanță deținută pînă la meciul Franța — România de la Paris de Gică Popescu), a mai realizat o performanță : e cel mai tînăr fotbalist român care a traversat Atlanticul !

ETAPA CRISTALIZĂRILOR ȘI SINTEZEI — O URGENȚĂ

Cu foarte dificilele, deci cu atît mai concludentele, meciuri din America de Sud, programul testelor, al căutărilor, șirul tatonărilor și al verificărilor a ajuns la un volum îndestulător și prin cantitatea și prin calitatea lui. Reprezentative sau echipe de club (**Brazilia, Argentina, Franța** — apoi, ca formații de club, **Fenerbahce, Altai Izmir, Admira Wacker,** etc) au reprezentat, în majoritatea cazurilor, partenere de întrecere utile și au dus la clarificarea punctelor neclare din campania de cîștigare de noi componenți ai lotului reprezentativ. **Sub acest aspect, turneul din America de Sud a întărit pozițiile, mai dinainte cîștigate, ale lui Kun, Marcu — în special — apoi Antonescu, Sameș și a impus pe Iorgulescu, Anghelini, Cristache, Dudu Georgescu ca** jucători pe care se poate conta. **După cum Dinu, Lucescu și Iordănescu s-au arătat fotbaliștii de certă valoare internațională pe care îi cunoaștem. Din păcate, Balaci, Beldeanu și Broșovschi (care au jucat foarte puțin) ca și Hajnal, Jivan, Troi și Neagu (care nu au apărut deloc în teren) nu pot primi vreun calificativ.**

Cum timpul nu așteaptă, cum rigorile de neînlăturat ale calendarului competițional fac ca lotul reprezentativ să nu mai beneficieze, pînă la jocul cu Danemarca, din toamnă, startul efectiv în „Campionatul Europei" decît de două apariții publice, — partidele cu **Grecia,** și ea inclusă într-o probă oficială, turneul balcanic, și — în deplasare — cu **Olanda** — nu se mai poate amîna prezentarea, cu aceste ocazii, a probabilei garnituri. Față de ceea ce s-a spus, s-a văzut sau s-a scris pînă la turneul din America de Sud, față de observarea atentă a randamentului selecționabililor, se impune ca, pînă la cele două întîlniri, să se definitiveze lotul cu care — acceptîndu-se fortuitele situații determinate de accidentări sau de grave ieșiri din formă — să se atace sezonul de toamnă.

Punctele noastre de vedere în privința acestui lot, așa cum se prezintă situația în momentul de față, este următorul:

Pentru portari : Iorgulescu, Răducanu, prim candidați, dar **Jivan** trebuie verificat : **pentru fundașii laterali : Anghelini — Cristache** cu absoluta necesitate a selecționării unui al treilea am, capabil chiar să-i depășească, prin valoarea lui actuală, pe cei doi în operațiunea titularizării, de pildă **Deleanu ; pentru fundașii centrali :** eventualitatea trecerii lui **Dinu** în centrul apărării, rezolvă în bună măsură problemele de aici, prin cuplarea fie cu **Antonescu** fie cu **Sameș.** Găsim absolut utilă convocarea a încă unui fundaș central cu calități tehnice, bun la marcaj, și credem că el s-ar afla în persoana lui **G. Sandu, Fl. Marin** sau **Sătmăreanu II; pentru linia de mijloc:** o variantă ar fi **Dudu Georgescu — Dumitru — Dinu,** dar ea e condiționată și de sănătatea și forma lui **Dumitru** și de renunțarea la ideea trecerii lui **Dinu** în centrul liniei de fundași. Soluții suplimentare : utilizarea lui **Dobrin, Broșovschi, Balaci, Iordănescu,** pe partea stîngă. Cazuri în care ceilalți doi componenți ai liniei trebuie să fie egali ca randament în atac și apărare; **linia de atac:** trioul **Lucescu — Kun Marcu** a primit un credit în turneul sud-american. Rezervele de formulă s-ar numi **Dumitrache, Neagu, Mureșan** (A.S.A.), **Mulțescu.**

Lista lotului definitivat după partidele cu **Brazilia** și **Argentina** trebuie să cuprindă sinteza acestei perioade de teste: ea nu poate omite prezența valorilor actuale ale fotbalului nostru, indiferent de numărul anilor sau de cifra partidelor jucate în echipa națională care în nici un caz nu reprezintă un lest în judecarea șanselor unui fotbalist de a fi chemat în lot. Ba dimpotrivă, am zice noi.

Pagină realizată de Eftimie IONESCU